

Ana Sofia Cruz

Ana Sofia Cruz es defineix a si mateixa com una “migrant privilegiada”. Va arribar a Espanya des de Cali (Colòmbia) per cursar un parell de diplomats: un a Madrid i un altre a Màlaga. Enginyera recentment graduada, el seu pla era formar-se per després retornar i treballar en alguna important empresa del seu país.

La seva mare viu a Andalusia (a Màlaga) des de fa diversos anys i a través d'ella coneixia la duresa que significa ser una migrant. “Hi ha moltes persones que vénen a Espanya a buscar treball per enviar diners als seus. Aquesta no era la meva motivació, jo venia a estudiar”, diu.

Acabada la seva formació **Ana Sofia Cruz** ja no tenia molt clar allò de la tornada immediata i sense saber exactament què era el que buscava, va decidir venir a Barcelona.

“És una tragèdia que no sempre es valori l'oportunitat que ofereix la migració per conèixer i aprendre d'al

Escrit per Nilton Torres Varillas
dimecres, 4 de maig de 2011 21:22

A l'arribar a la ciutat va trobar un pis per compartir a L'Hospitalet i caminant pel barri es va topar – de casualitat- amb un lloc i un grup de dones que li van canviar la vida.

“Vaig arribar a la Casa Sense Fronteres. Aquell dia hi havia una xerrada sobre el conflicte armat a Colòmbia i em vaig quedar. Vaig descobrir que en aquell lloc funcionaven diverses associacions, una d'elles va resultar ser el Col·lectiu Maloka que ofereix acolliment a dones migrants”.

Cruz va tornar en diverses ocasions, primer per rebre orientació i acolliment per part de les Maloka i després per col·laborar amb el col·lectiu, fins que li van oferir treballar en la creació d'una cooperativa per ajudar a les dones migrants, com ella, en els seus projectes emprenedors. La idea la va captivar i, juntament amb altres companyes, treballa per donar-li forma a la Cooperativa Dones P'alante, una iniciativa que té com a finalitat agenciar a les immigrants d'una forma innovadora de guanyar-se la vida.

Xoc cultural

La universitat és un àmbit en el qual no poques migrants comencen el seu procés d'integració, encara que la condició d'estudiants no les lliura de la discriminació que també es dona en els claustres, i en aquest aspecte **Cruz** té experiències no tan agradables.

“M'he sentit rara i diferent pel que fa a altres estudiants. Hi ha companys i companyes que no et prenen en compte i de vegades ni et miren. Hi ha una gran diferència quant a ser una estudiant llatinoamericana o provenir d'algun país europeu ja que, per exemple, una Erasmus mai serà una immigrant, és un estrangera”.

Però no és només això. També estan els tòpics i estereotips.

“Es pensa que si ets de Llatinoamèrica rius i parles molt. I no només ho pensen, t'ho diuen en la teva cara. Quan passa això pinso en allò que criden “xoc cultural”. Però alguna cosa falla ja que aquesta trobada hauria de ser més aviat enriquidor i no diferenciador. És una tragèdia que no sempre es valori l'oportunitat que ofereix la migració per conèixer i aprendre d'altres

“És una tragèdia que no sempre es valori l'oportunitat que ofereix la migració per conèixer i aprendre d'al

Escrit per Nilton Torres Varillas
dimecres, 4 de maig de 2011 21:22

---

cultures”.

Justament aquesta diferenciació genera un altre problema en les migrants, sobretot en aquelles que arriben amb formació i una valuosa experiència professional.

“Al no existir oportunitats d'exercir la professió o compartir l'experiència professional, moltes s'esfondren. Ho he vist. Per això la necessitat de generar alternatives com la cooperativa que és un projecte obert a tota dona sense importar la seva nacionalitat. La idea és reivindicar els nostres drets com a dones, treballadores i migrants. Desitgem mostrar que busquem una oportunitat i que volem compartir la nostra experiència i bagatge amb els altres”.

“Totes podem ser emprenedores”

“És una tragèdia que no sempre es valori l'oportunitat que ofereix la migració per conèixer i aprendre d'a

Escrit per Nilton Torres Varillas
dimecres, 4 de maig de 2011 21:22

~~El món és un lloc molt gran i molt interessant, però també és un lloc molt difícil i molt complicat. És important que ens equibrem i que no ens deixem portar pel corrent de l'opinió pública. Cal que tinguem una actitud crítica i que no ens deixem portar pel pànic i la desconfiança. Cal que tinguem feina i que treballarem plegats per aconseguir un país millor i més just.~~